

LA SEGONA ÈPOCA DAURADA DE LA COMUNICACIÓ ESPORTIVA

LA POSSIBILITAT
DE COMBINAR
PASSIÓ I FEINA
SEDUEIX CADA
VEGADA MÉS
ALUMNES

TEXT ÀLEX GOZALBO

El periodisme esportiu és una de les sortides laborals més desitjades en el món de la comunicació, però no sempre és fàcil accedir a l'exercici professional, ja que reclama una formació molt especialitzada que permeti entendre el sector i adaptar-se a canvis constants. La possibilitat de combinar passió i feina sedueix cada vegada més alumnes i Catalunya suma aquesta temporada dos nous màsters a opcions ja consolidades des de fa més d'una dècada.

El màster en Comunicació Esportiva de Blanquerna–Universitat Ramon Llull, que consta de 60 crèdits, començarà aquest mes d'octubre la seva 13a edició. “Vam engegar el màster perquè pensàvem que als alumnes que havien fet la carrera els faltava un ventall de coneixements pràctics que sovint la universitat més clàssica ignorava. Vam intentar donar resposta al que ens hauria agradat estudiar a nosaltres o a les eines que ens hauria agradat tenir. La voluntat era fer una proposta amb un objectiu professionalitzador, no acadèmic”, assegura a l'ARA Marcos García, un dels coordinadors del màster en

GETTY

Comunicació Esportiva.

“Una de les nostres fortaleses és l'enfocament. Tenim la mirada en el que passa fora de la facultat”, diu García. “El nostre enfocament és pràctic. Si tu busques prendre apunts i fer un examen, aquest no és el teu màster. El que ens interessa és la part pràctica, que els alumnes facin tasques reals de la mà de professionals reconeguts del sector i que aprofitin per fer contactes. Intentem potenciar molt les relacions perquè és bàsic conèixer gent que t'obri portes”, afegeix Jordi Colomé, un altre dels coordinadors del màster de la Blanquerna.

“Les facultats acostumen a menystenir els esports i, en canvi, és un perfil molt demandat. Hi ha empreses que tenen clar quin perfil d'alumne busquen i prefereixen contactar amb nosaltres a posar un anunci a LinkedIn. El boca-orella ens ha funcionat sempre molt bé i els alumnes valoren molt la fase de pràctiques als mitjans de comunicació”, reconeix Colomé.

“Nosaltres intentem tensionar-los al màxim en cada perfil professional.

PASSA A LA PÀGINA SEGUENT

VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Escoltem quins són els seus interessos i intentem posar-los a prova perquè descobreixin nous perfils professionals en els quals els alumnes potser no hi havien ni pensat. Molts de nosaltres hem acabat treballant en posicions que ningú ens havia explicat a la universitat perquè el sector evoluciona molt ràpidament. La nostra missió és la de sacejar els alumnes”, opina García.

“Les classes són molt participatives i la part majoritària és la pràctica, perquè això ens ajuda a descobrir perfils interessants. Els alumnes han de passar per davant del micro, agafar una càmera o fer una crònica amb la pressió d’un horari de tancament molt reduït”, afegeix Colomé.

El màster sedueix tant periodistes joves com malalts dels esports. “Hi ha gent que no vol dimitir de la seva vocació i es llança a la piscina per provar coses noves”, analitza García. La seva oferta formativa no accepta totes les sol·licituds que rep. “Ens agrada reunir-nos amb els aspirants i veure el seu perfil per saber si aquest màster és per a ells o no”, reconeix.

La inserció laboral que aconseguen el màster en Comunicació Esportiva, que compta amb molts dels professionals de referència del periodisme esportiu, és molt gran. “El que parla del màster no som nosaltres, sinó els seus alumnes i la trajectòria posterior que han tingut. Nosaltres els donem l’oportunitat de passar per les mans de la gent que talla el bacallà, els posem al circuit. Els professors són tan propers com exigents”, explica García. “Ens agrada dir que no tenim professors sinó que tenim professionals del sector que fan de professors. És un aprenentatge molt participatiu que reproduceix el que es trobaran a la vida real. El sector està en permanent moviment i genera moltes oportunitats. Nosaltres els donem l’oportunitat de fer dos tornos de pràctiques adaptats al perfil de cada alumne”, assegura Colomé.

Una altra de les formacions amb més solera és el màster en Periodisme Esportiu de la Pompeu Fabra. Els alumnes desenvolupen les seves habilitats per informar de forma rigorosa i objectiva sobre temes esportius en mitjans audiovisuals, digitals o premsa escrita. Al llarg del programa, que té una durada de deu mesos, es formen en el dia a dia d’un periodista esportiu actual. Des de la redacció de notes de premsa

GETTY

per a agències, fins a la locució d’esdeveniments esportius, la gestió de les xarxes socials o el fotoperiodisme, entre d’altres.

Un dels punts forts del màster en Periodisme Esportiu és la seva formació en locució esportiva, ja que les retransmissions esportives són un sector en creixement constant. La formació prepara els alumnes no només per tenir coneixement de l’esport i la competició i la seva redacció, sinó també per saber utilitzar la seva veu amb el ritme i el to adequats, i tenir un llenguatge ric, original i

especialitzat per comunicar l’aspecte esportiu i l’emocional del que estan retransmetent.

Dues novetats seductores

Una de les novetats d’aquesta temporada és el màster de Formació Permanent de Comunicació i Periodisme Esportiu, una iniciativa conjunta de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i *Mundo Deportivo*. “El pla d’estudis planteja una visió completa i integral i treballa diverses competències, de manera que podem aprofundir en la temàtica alhora que

garantim la versatilitat per poder desenvolupar tasques de diversos rols professionals”, avança Sílvia Martínez, directora d’aquest nou màster. La formació, que s’impartirà en la modalitat en línia, es podrà seguir al ritme que marqui cada alumne, sense horaris, de manera que es podrà compatibilitzar amb la feina i altres obligacions personals.

“Aquest màster ofereix un enfocament innovador que no només capacita els estudiants per exercir una varietat de rols i funcions en el periodisme esportiu, sinó que també els permet comprendre una realitat en la qual els interessos de l’audiència es diversifiquen, els hàbits de consum de contingut esportiu estan en contínua evolució i els desafiaments ètics són cada vegada més complexos, i els proporciona estratègies per adaptar-s’hi”, explica Angels Fitó, rectora de la UOC. “Barreja el coneixement acadèmic de la UOC i, per altra banda, el vessant pràctic de la mà de *Mundo Deportivo* sobre com es fa i s’executa el periodisme esportiu”, explica Santi Nolla, director de *Mundo Deportivo*.

La segona novetat de la temporada és el màster de Formació Permanent en Periodisme Esportiu que la Universitat Abat Oliba i el diari *Sport* han llançat al mercat. El contingut d’aquesta formació presencial fusiona una visió de conjunt de les pautes informatives clàssiques de l’esport amb les noves narratives esportives que els estrímers, els aficionats i els periodistes duen a terme a través dels suports online. La riquesa del llenguatge periodístic, la dignificació del periodisme esportiu, les infinites possibilitats de l’entorn digital, la immediatesa de la notícia, l’oportunitat d’emprendre, les noves audiències, l’esport femení, els temes crítics de l’esport, el nou consum d’informació o la irrupció del màrqueting esportiu com a nova manera de comunicar són algunes de les millors opcions que ofereixen aquests estudis. I tot això amb les eines necessàries per dur-ho a terme a través de l’experiència i professionalitat del professorat, format per esportistes i periodistes.

“Aquest màster reforçarà la visió acadèmica i els serveis que oferim. Complim 50 anys com a entitat universitària i això ens permet veure amb claredat els camins que volem prendre. Un d’ells, el de l’àmbit de la comunicació. Iniciar un màster amb una empresa líder del sector és una garantia per a nosaltres”, assegura el rector, Rafael Rodríguez-Ponga. 📞

Molt desitjada
Una sortida laboral molt desitjada en comunicació és el periodisme esportiu, que reclama una formació molt especialitzada

LA FORMACIÓ CONTINUADA ÉS LA RESPOSTA ALS REPTES ACTUALS

LES UNIVERSITATS TENEN LA CAPACITAT D'ADAPTAR LA FORMACIÓ A LES NECESSITATS DE L'ENTORN LABORAL

TEXT **OLGA VALLEJO**

PERE VIRGLI

L'oferta de formació continuada de les universitats és ben àmplia i diversa, tant pel que fa als continguts com a la durada, el format i el cost. Independentment de la institució que l'ofereixi, tenen en comú aspectes com la internacionalització dels estudis, la col·laboració entre universitats, la interdisciplinarietat, que va guanyant presència, i sobretot la capacitat de l'acadèmia per donar resposta als desafiaments que ens planteja el nostre dia a dia, i fins i tot la possibilitat d'avançar-se als possibles reptes de futur. Cada cop més la formació continuada és una opció que té molt present tant l'alumnat que acaba de graduar-se amb la finalitat d'accedir al doctorat, especialitzar-se o habilitar-se per exercir la professió, com professionals que tenen clar que actualitzar coneixements és essencial per progressar laboralment o reorientar la seva feina.

Independentment de l'àmbit en què ens centrem, hi ha aspectes com la sostenibilitat, l'eficiència o possibles impactes ambientals, econòmics i socials que cal tenir en compte. Aquest és el punt de partida de l'Erasmus Mundus master's degree in Sustainable Systems Engineering (EMSSE). La UPC és una de les universitats que hi participen proporcionant a l'alumnat el coneixement i les habilitats que es necessiten per crear sistemes que siguin eficients, viables econòmicament i respectuosos amb el medi. Raül Benítez, sotsdirector de Relacions Internacionals de l'Escola d'Enginyeria de Barcelona Est (EEBE) de la UPC, reconeix que els professionals amb coneixements en enginyeria de sistemes són molt sol·licitats per empreses multinacionals amb un alt perfil d'innovació tecnològica: "L'enginyeria de sistemes és

un camp d'aplicació que aborda una gran varietat de problemes com la logística industrial, la gestió del trànsit, els sistemes de producció avançats i les aplicacions d'intel·ligència artificial en àmbits estratègics com l'energia i la salut". El programa de màster inclou la col·laboració directa d'empreses internacionals que assessoren en els aspectes més estratègics del mercat laboral i alhora ofereixen oportunitats laborals als estudiants.

Noves propostes per a nous escenaris

Estem vivint un moment de canvi profund, en què els coneixements queden obsolets ràpidament, per això el que té realment valor i resulta útil és la capacitat per adaptar-se als canvis, saber analitzar amb rigor les noves situacions que sorgeixen i buscar solucions. "Es necessiten matemàtics, no pels seus coneixements matemàtics, que difícilment aplicaran de forma directa, sinó perquè són persones amb capacitat de raonament, poden pensar ordenadament, saben analitzar problemes, buscar i trobar possibles solucions", argumenta Xavier Massaneda, professor titular de la Facultat de Matemàtiques i Informàtica de la UB i coordinador del màster en Matemàtica Avançada. Aquest curs 2024-25 es reformula el màster, que fins ara només el coordinava la UB. En aquesta nova edició s'amplia l'oferta i s'hi incorpora professorat de la UAB. Massaneda explica convençut que és una formació que dona resposta als reptes actuals: "Fa 50 anys tothom que feia matemàtiques es dedicava a la docència, en canvi ara l'oferta laboral s'ha diversificat molt i els matemàtics juguen un paper important. Aquest és un màster pensat per a qui acaba el grau de matemàtiques o física teòrica i vol orientar-se cap al món de la recerca, una recerca que no només es fa a la universitat, cada cop hi ha més recerca a l'empresa", assegura.

Filosofia contemporània

Els desafiaments de la filosofia contemporània també han evolucionat i des de la formació continuada es treballa per adaptar-se a les noves realitats. Amb el màster interuniversitari en Filologies de la Cura de la UAB i la UdG, es vol donar resposta als reptes que ens interpel·len ara, no només en clau acadèmica, també per respondre a les problemàtiques i les inquietuds que hi ha a la societat, com la crisi climàtica, polítiques d'igualtat, violència de gènere, mancances en la salut o necessitats de col·lectius vulnerables. Un dels valors afegits del màster és

comptar amb enfocaments teòrics i coneixements pràctics, metodològics i tècnics per aplicar-los al món de les cures, i alhora poder exercir la recerca en un dels àmbits emergents de la filosofia actual. “La filosofia no es caracteritza per donar respostes, sinó que allà on ningú hi veu la pregunta, nosaltres la formulem. Proposem aturar-nos en el camí cap a la solució i fer preguntes on sembla que no n’hi ha”, explica Jordi Riba, coordinador del màster. Begoña Sáez, directora del departament de Filosofia de la UAB, afegeix que és una formació pensada per a alumnat format en diversos àmbits, des d’arts i humanitats fins a altres perfils científicotècnics, “que són els que proposen solucions; es tracta que les seves propostes estiguin informades críticament”. La idea és que es trobin solucions que no siguin només eficients, també han de venir informades des de la justícia social, de gènere i amb les minories, “això és el que marca la diferència”, puntualitza Sáez. Al màster es tracten àmbits on la cura es desplega com a garantia de justícia, més enllà de l’eficiència i de la relació amb l’altre. És una formació

DAVID BORRAT

orientada a professionals que volen aplicar l’ètica de la cura en els àmbits de la salut, la biomedicina, la infermeria, l’ecologia, l’art, la política, la sociologia, l’educació o el gènere, així com a la recerca acadèmica en aquest àmbit d’estudi.

Experts que resolen reptes de present i futur

“La immigració i la gestió dels moviments migratoris són un dels reptes més importants que tenim a la nostra societat en l’àmbit demogràfic, d’aquí que governs i organitzacions necessitin experts sobre migració”, afirma Ricard Zapata Barrero, catedràtic de ciència política de la UPF, director del grup de recerca GRITIM (Interdisciplinary Research Group on Immigration) i coordinador del màster universitari en Estudis Migratoris. És un dels primers màsters sobre immigració a Catalunya i un dels pocs que hi ha a tot l’Estat. L’oferta formativa és en anglès i és interdisciplinària, enfoca el repte de la migració des de la governança, les polítiques públiques que cal analitzar i fer per gestionar la immigració, centrats en l’espai

PASSA A LA PÀGINA SEGÜENT

geogràfic del Mediterrani. “Intentem personalitzar els aspectes més geogràfics i de governança des d’un punt de vista qualitatiu i interpretatiu. Analitzem aspectes que no són tan objectivables, interpretem dades en contextos molt diferents, per això donem importància al fet que la immigració és un tema interpretable”. Zapata explica que les interpretacions als estudis sobre migració són fonamentals i és el que intenten reforçar, que l’alumnat entengui que la subjectivitat i la percepció formen part de la migració, i que és imprescindible treballar amb valors: “No tot s’hi val, ens importa la seguretat de les persones”.

Creixement i diversificació del sector de la moda

També viu un procés de canvi el sector de la moda, que no para de créixer i de diversificar-se. D’aquí el replantejament del màster en Comunicació de Moda de Blanquerna, Universitat Ramon Llull, que està a punt d’estrenar la primera edició del màster en Comunicació de Moda, Cosmètica i Fragàncies. Per a la universitat es tracta d’una proposta de valor tenint en compte les necessitats actuals del mercat: “Hem obert el màster per no centrar-lo només en la moda, que sovint s’interpreta com a teixits i complements. Obrim el focus per introduir l’univers de les fragàncies i la cosmètica”, diu la seva directora, Marta Marín. Entén que és una oportunitat per aprofitar que Catalunya és un focus de creativitat en aquestes indústries, que totes les marques, encara que siguin petites, han de crear la seva plataforma de marca, establir quins són els seus objectius estratègics pel que fa al màrqueting i acompanyar-ho d’una estratègia de comunicació que arribi a les audiències que intenten seduir. “El tret més distintiu del màster és que és molt professionalitzador, i amb aquesta reorientació donem més oportunitats laborals a l’alumnat que el cursi”, comenta Marín. Comencen parlant de cultura, psicologia i sociologia de la moda i estils de vida, i quan comprenen les coordenades del context intenten entendre el consumidor, les seves necessitats i desitjos. El següent pas és fer prospectiva de mercat, detectar tendències i com es modulen els gustos dels consumidors, i a partir d’aquí fan estratègia de màrqueting i comunicació treballant diferents formats.

RUTH MARGOT

La formació continuada creix
Augmenten els graduats que volen fer el doctorat, especialitzar-se o bé actualitzar coneixements

LES OPCIONS DE FORMACIÓ CONTINUADA

Abans de triar la formació que es vol dur a terme és important tenir clares les opcions, saber què s’ajusta més a les necessitats que es volen cobrir, la durada i les hores que caldrà dedicar-hi per poder compatibilitzar-ho amb la resta d’obligacions.

● **Màster oficial**
Formació especialitzada a la qual s’accedeix amb una titulació de grau o equivalent i permet fer el doctorat, i cada màster pot establir requisits específics. La durada és d’un o dos cursos complets i estan reconeguts a l’espai europeu d’educació superior.

● **Màster propi**
Estan dissenyats per cada universitat, que és qui atorga el títol que s’obté. Té un perfil més professionalitzador, no permet l’accés al doctorat i la durada és d’entre un i dos cursos.

● **Postgrau**
Per accedir-hi cal un títol universitari o equivalent. Són cursos de formació de curta durada, amb menys càrrega lectiva que el màster –entre 30 i 60 ECTS, els *European Credit Transfer and Accumulation System*–, i amb un component important d’especialització i actualització.

● **Microcredencial**
Cursos breus de formació especialitzada, d’entre 4 i 6 mesos, que permeten desenvolupar competències clau demandades pel mercat de treball. És una iniciativa de la Unió Europea que està orientada fer que els professionals adquireixin i millorin les seves competències.

● **Curs d’especialització**
Sovint no cal formació universitària per accedir-hi. Formació encara més específica, de curta durada –a partir d’1 ECTS– i amb menys càrrega formativa.